

עין משפט
גור מוצה

סא:

במה אשה פרק ששי שבת

מסורת הש"ס

לח א"מ וקמא סא טיפוס
לחא סא סא טיפוס סא:
לחא סא סא טיפוס סא:
התורה הלכה ו' סא
לחא סא:

מוסף רש"י

הברכות. משמע ברכות
שעשה חמשים כגון ו' וסא
ברכות ו' קמא סא:
ומענינות הרבה. מפרשות
שאי שומעין קמיעין פוקים
לחא סא סא טיפוס סא:
ולחא סא סא טיפוס סא:
ועשרים בטיקין. סא
נעלה דליקא כסא סא:

תוס' ישנים

א) ק"ק דלחא סא טיפוס
שמתין קמיע סא סא:
דברא לחמיה סא סא:
קמיעין לחא סא סא:
קמיעין לחא סא סא:
ומה שכתבנו ל' דשעשה
ומה דק"ק לחמיה סא סא:
דמקמא סא סא טיפוס סא:
המתין שמתין ק"ק סא:
דכח לחמיה סא סא:
כל אהרן י"ס לו סא סא:
סא סא טיפוס סא סא:
סא סא טיפוס סא סא:
ולא סא סא טיפוס סא:
רפא סא סא טיפוס סא:
לחמיה סא סא טיפוס סא:
כגון סא סא טיפוס סא:
ל' אשכח:

כל שריפא שששה בני אדם כאחד. נראה לר"י דגרסינן כאלה והכי פירושו מדקמיה כאלה אלמא משמע דגבי קמיעים מיירי ועליל קמיה כל שריפא וסנה משמע קמיע אחד ומשני דהוא דלעיל ללחמיה קמיע וכן ללחמיה גברא וסנה אפילו לא נמרפאו יחד אללא הא דנקט כאלה ללחמיה גברא:

קמיעין מיירי וללחמיה גברא:
תלתא קמיעין ג' בני אדם תלת יומני. פירוש שכתב לחא סא סא טיפוס סא:
לחא סא סא טיפוס סא:
העילה ל' אשכח או לחא סא סא טיפוס סא:
פעמים קשה לרש"י קמיע ג' היכי איתמחי הלך מיד כשנמרפא האדם שליש בקמיע ג' [פסס א'] איתמחי גברא ויכין דלחמיה גברא ודאי שזתה האיגרת תועיל מכאן ולין יומי כגון דשני קמיעין הללו ריפאו תלת יומני לתרי גברי וקמיע שלישי לחא סא סא טיפוס סא:
לחא סא סא טיפוס סא:
והשתא מימחה כגון תרי קמיעי וגברא וקמיע שלישי אכתי לא איתמחי וחזר וריפא קמיע שלישי אדם שלישי דהשתא כח אהת המחאה גברא והמחאה קמיע:

תלת ת"ש יומני. הוה מלי לומיר חד תלת יומני ואיך חד יומנא אללא עני לומיר שיהיו שלשה קמיעין מומחין: חד קמיע דתלת גברי. נראה לר"י דה"ה לחא סא סא טיפוס סא:
תלת יומני דודאי לגבי המחאה גברא הוא דמנעיה ליה כסמוך אי איתמחי כחד גברא מתלת קמיעי אכל לעיין המחאה קמיע דעדיף לא קא מיבעיה ליה דשפיעא דלחמיה כהמחאה קמיע ולא אמרינן מוליה דהאי גברא הוא דמקבל כהבא והאי דנקט לתלתא גברי משום דביתא דהאי גברא לא איתמחי: **תלת קמיעי** אחר גברא מאי. תימנה תיפשוט ליה מדתני לעיל איהו קמיע מומחה כל שריפא שלשה בני אדם ומקמיעין לא ללחמיה גברא משמע דוקא תלת גברי אכל חד גברא לא מדלג קמיה כל שריפא אדם אי בני קמיעין וקונטרס פי' גפי' אי מימחי גברא מימחי קמיע עשה אדם זה קמיע לשלשה אנשים דנעשה אדם זה קמיע שריפא כחד זה ג' אנשים והקמיע מומחה שריפא כחד זה ג' אנשים ויהא פירושא נמי לא איתמחי גברא אללא דוקא לאותו לחא סא סא טיפוס סא:
אמרין לקמן חד קמיע לתלתא גברי קמיע איתמחי ב' גברא לא איתמחי ריש ישיב לשון הקונטרס דה"ק עשה אדם זה לחא סא סא טיפוס סא:
כשלשה איגרות לג' אנשים דנעשה אדם זה מומחה שריפא לג' אנשים והלחא מומחה שריפא לחא סא סא טיפוס סא:
וענין זה נמי קריי חד קמיע לתלתא גברא דהר"ק קושא לדוכתיה ואם הוא קריי בענין זה תלתא קמיע לתלתא גברי חד חזר וימנא הא אמרינן לקמן דגברא איתמחי ולא קמיע לכך נראה לר"י כפירוש וכן פירוש אחר שפי' כקונטרס מיושב מן הראשון: **ואהא איתמחי** קמיע. פירש כקונטרס דהוא עלמא פירש כגבי תלת יומני דכל לחא סא סא טיפוס סא:
הקונטרס שריפא אחר כהבא מדפירש ואין לומר שמול הרופא גרס וכן נראה ודאי עיקר דלג ע"י אדם זה לבד נעשה הקמיע מומחה אללא אף מיד כל אדם דהא אמרינן בסמוך תלתא קמיע לתלתא גברי תלת לחא סא סא טיפוס סא:
גברי דקמיע איירי שריפא אחר לא איתמחי גברא וס"כ האי דקמיע נמי תלת יומני איירי נמי ברופא אחר כמו רישא וקמיע דאיתמחי קמיע והיינו ע"כ מיד כל אדם דאי מיד רופא זה הא כללא הכי הוא מומחה בכל קמיעין שבעולם וממנה שפירש נמי גבי תלת יומני כל לחא סא סא טיפוס סא:
פעמים ופילו אדם אחד חזר בו מזה דפירש איתמחי קמיע ואין לומר מול החולה גרס שממרפא ע"י קמיעתא שהרי בשלשה אנשים החזק משמע דלג אמרינן איתמחי קמיע אללא ס"כ ריפא ג' אנשים:

בשיר ובמבעת ויצא בו כרשות הרבים משום מראית העין והתניא איזהו קמיע מומחה כל שריפא ג' בני אדם כאחד לא קשיא הא למחויי גברא הא למחויי קמיעא אמר רב פפא פשיטא לי תלת קמיעי לתלת גברי תלתא לתלת יומני איתמחי גברא א) ואיתמחי קמיעי לתלתא קמיע לתלתא גברי חד חד יומנא גברא איתמחי קמיעא לא איתמחי חד קמיע לתלתא גברי קמיעא איתמחי גברא לא איתמחי בעי רב פפא לתלתא קמיעי לחא סא סא טיפוס סא:
גברא מאי קמיעא ודאי לא איתמחי גברא איתמחי או לא איתמחי מי אמרינן הא אסי ליה או דילמא א"מולא דהאי גברא הוא דקא מקבל כהבא תיקו: איבעיא להו קמיעין יש בהן משום קדושה או דילמא אין בהן משום קדושה למאי הילכתא אילמא לאצוליהו מפני הדליקה ת"ש ב) הברכות והקמיעין אע"פ שיש בהן אותיות ומענינות הרבה שבתורה אין מצילין אותן מפני הדליקה ונשרפים במקומן אלא לענין נגוזה ת"ש היה יכתוב על דות הכלים ועל כרעי המטה יגיד ויגנונו אלא ליכנס בהן בבית הכסא מאי יש בהן קדושה ואסיר או דילמא אין בהן קדושה ושרי ת"ש ולא בקמיע בומן שאינו מן המומחה הא מן המומחה נפיק ואי אמרת קמיעין יש בהן משום קדושה זמנין דמיצטרך לבית הכסא ואתי לאיתוניהו ד' אמות ברה"ר הכא במאי עסקינן בקמיע של עיקרין והתניא אחד קמיע של כתב ואחד קמיע של עיקרין אלא הכא במאי עסקינן בחולה שיש בו סכנה והתניא אחד חולה שיש בו סכנה ואחד חולה שאין בו סכנה אלא כיון דמסיי אף על גב דנקיט ליה בידיה נמי שפיר דמי והתניא

קמיעא הוא וליכא למיתליה במולא דגברא אללא בקמיעי הני ודאי בגברא תלוי או ברופא או בממרפא הלכך מיבעיה לן כמאי יתליה: **לאצוליהו**. בשעת נ"ה מעורבת כשאר כתבי הקדש: **הברכות**. שתקנו חכמים כגון תעשה של ר"ה שיש בהן מלכות וחרכות ושופרות: **מענינות**. מפרשות הרבה שבתוכן כהן את מקראות של רפואה: **היה כסוב**. שם יגודי. יקון מקום השם ויגנונו: **קמיע** הכסא שלהן כשדות: **יש בו סכנה**. אי שקיל ליה מיניה דשרי למיעל כהן לבית הכסא משום פקוח נפש: **אף על גב דנקיט ליה בידיה**. כשטיטו הוא הלכך אי נמי מייתי ליה ד' אמות צידים לא מיחייב: **אלא**

מזוה דקמס ג' בני אדם שלשה מיני חלאים ואיירי ג' מיני קמיעין שאינן דומין זה לזה וללחמיה גברא שנעשה מומחה בכל קמיעים שיעשה לעולם כדאמרין בב"ק (דף לו.) נגח שור ותמור וגמל נעשה מועד לכל אכל הקמיע אינו מומחה אם יכמוז רופא אחר אחד מן: **ואם**. דקמתי כל שריפא וסנה ושיש מיירי בחולי אחד וכתבו זה הלחא וריפא ג' פעמים או לאדם אחד או לשלשה וללחמיה קמיעא מיירי דנעשה הקמיע לבד מומחה על ד אדם זה או לחא סא סא טיפוס סא:
שלשה רופאים נעשה קמיע של לחא סא סא טיפוס סא:
זה מומחה מיד כל אדם: **תלתא קמיעי**. ג' מיני לחא סא סא טיפוס סא:
תלתא קמיעי. כל לחא סא סא טיפוס סא:
ואפילו אחד: **איתמחי גברא**. בכל קמיעות לעולם שהרי הומחה בשלשה מיני קמיעים: **ואיתמחי קמיע**. שלשה קמיעין הללו נעשים מומחים מיד כל אדם שהרי ריפא כל אחד ג"פ. ואין לומר מול הרופא גורס דלון הדבר תלוי במול הרופא אללא כחכמתו ואין לומר נמי (א) החולה גרס שממרפא על ידי קמיעין שהרי בשלשה אנשים החזק: **קמיעא לא איתמחי**. לגבא מיד רופא אחר: **חד קמיע לתלתא גברי**. לחולי אחד: **קמיעא איתמחי**. מיד כל אדם: **גברא לא איתמחי**. לקמיע אחר שאינו של לחא סא סא טיפוס סא:
תלתא קמיעי. של שלש מיני חולי: **קמיעא ודאי לא איתמחי**. מיד אדם אחר שהרי לא ריפא אללא פעם אחת: **מוליה דהאי גברא**. מאלחו של חולה זה דמקבל קמיעא. וא"ת ממתני דלעיל שמענין לה דקמתי כל שריפא וסנה ושיש דמשמע לאדם אחד ואוקימנא דלחמיה קמיעא ולא אמרינן מוליה הוא לא דמי חסד חד

א) לקמן קמיע וס"כ (ב) ערקין (ג) חמ"ס סופרים פ"ה ס"ג.)
א) נזיר (ספרות ט"ו.) ד' לחא סא סא טיפוס סא:
שארית מעורבת כלי ויהי כדשי' שפולס. (ג) ויהי לקמן יגור כ"ר"ס פי' יגור איתו כמנדה. דל"ג (ד) ש"ך לעיל קודם ד"ה לחא סא סא טיפוס סא:
הגהות הב"ח
א) ר"ס ד"ה ויתמחו פי' נמי מול החולה גרס:
גליון הש"ס
ר"ס ד"ה ד"ה אצוליהו כשכתב לחא סא סא טיפוס סא:
לקמן קמיעי ג' אנשים פי' ד"ה מלחין לחא סא סא טיפוס סא:
רבינו חננאל
והכ"ה נראה איזהו קמיע מומחה כל שריפא ג' בני אדם כאחד. בני רב פפא תלתא יומני קמיעי כל קמיע ריפא חולי סא:
קמיעא ודאי לא איתמחי סא סא טיפוס סא:
כדאמרין בב"ק (דף לו.) נגח שור וס"כ יומני או סא סא טיפוס סא:
דלמא מוליה דהאי גברא דמקבל קמיעא וילא איתמחי לא גברא ולא קמיעא.
ועלמה בחיקי. (ולא איתמחי.) לא גברא ולא קמיעא.
ודישלמי נאמן אדם לומר קמיעא זו ורפארו בו ב' ו' פעמים. קמיעין יש בהן משום קדושה ואסור למיעל בהו לביח הכסא או לא לגנון לא קא מיבעי לן רבין גרסי הקמיעין מן הכלים שאם היה שם כתוב עליהן תנתיין היה זה יגור ויגנו. (כ"ה) קא מיבעיה לן למיעל בהו לביחיה.